

възлазя мало по мало на небе-то и си почива върху облачнитѣ купове, които приличатъ на високи снѣгопокрыты горы и на прострѣны платна. — Това позорище не е помалко и върху земя-тѣ: день-тѣ синѣвъ, къту кадифе, отъ мѣсячинѣ-тѣ слазя между дървета-та и дава изданки отъ свѣтлинѣ, които стигѣтъ до гѣстинѣ-тѣ на най голѣмы-тѣ тъмнишы. Рѣка-та тече и ся изгубва изъ шумѣ-тѣ и пакъ ся показва свѣтлива, а на повърхность-тѣ ѝ ся огледвѣтъ звѣзды-тѣ. Нѣкои брѣгове, размърдани отъ тихы вѣтъръ и распилѣни тукъ тамъ, правѣтъ островы отъ сѣнкѣ, които ся волиѣжѣтъ надъ едно постоянно море отъ свѣтлинѣ. При това сичко е тихо и мирно, освень паданіе-то на нѣкои листове, бързо-то преминуваніе на вѣтѣра и рѣдги-тѣ, прекъсаны гласове на птиче-то шуеть (байкушу). Това позорище е толкова чудно, щото неможи да ся изрече съ чловѣческій языкъ. Напрасно въображеніе-то търси да ся расположи въ обработены-тѣ нивы; на всякѣ странѣ ся срѣщатъ чловѣчески населенія; а въ тѣзи пусти мѣста душа-та ся благодари да влѣзе въ единъ такъвъ океанъ отъ горы; да ся свыта по край брѣгове-тѣ на безмѣрны-тѣ езера, да ходи по пропасты-тѣ на оныя водопады и да ся намира само предъ Бога.

8. О Б Л А К Ъ.

Каквы сѣ хубавы облацы-тѣ с'утренѣ! Тѣ приличатъ на рублины, приправены съ злато: човѣрлига-та ся подига